

prima instanță: V. Hadîrca
instanța de apel: N. Budăi, I. Muruianu, V. Efros

nr. 2ra-752/17

DECIZIE

12 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu
Ala Cobăneanu

examinând recursul declarat de către Ministerul Justiției al Republicii
Moldova

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Tatianei Petrachi
împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la încasarea
prejudiciului material și moral

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2016, prin care a
fost respins apelul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și
menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 17 februarie 2016,
prin care acțiunea a fost admisă parțial

constată:

La 18 decembrie 2015, Tatiana Petrachi a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Ministerului Justiției al RM cu privire la încasarea prejudiciului
material și moral.

În motivarea acțiunii a invocat că la 27 ianuarie 2007, Departamentul de
servicii operaționale ale Ministerului de Interne al RM a pornit dosar penal pe
faptul schimbului ilegal a apartamentului 88 situat pe str. G. Vieru, 22/9
mun. Chișinău.

Afirmă că în comiterea infracțiunii au fost suspectați Serghei Șochichiu,
Serghei Șebastiuc, Iurii Pascal și Tatiana Petrachi, urmărirea penală durând 6 ani și
8 luni.

Menționează că nu a avut și nici nu are nicio legătură cu schimbul ilegal al
apartamentului nr. 88 situat pe str. G. Vieru, 22/9 mun. Chișinău.

Subliniază că în urma acestui caz dânsa a fost reținută, în conformitate cu
art. 166 CPP, în izolator, începând cu 17 ianuarie până la 19 ianuarie 2007, iar în
perioada 19 ianuarie până la 30 iunie 2007, s-a aflat sub arest la domiciliu pe o
perioadă de 6 luni.

Explică Tatiana Petrachi, că la 17 ianuarie 2007 de către procurorul Maxim Gropa a fost înaintată învinuirea în baza art. 195 alin. (2) Cod penal - furtul de bunuri de proporții deosebit de mari în urma escrocheriei, săvârșite de către un grup de persoane.

Prin încheierea Judecătorului de instrucție din cadrul Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 01 iunie 2007, a fost aplicat sechestru asupra apartamentului nr. 44 din str. Grădina Botanică, 14/1 mun. Chișinău, unde ea locuia împreună cu fiul său Vădim, născut în 1990 și mama sa Elena Petrachi, născută în 1940.

Susține că la 01 iunie 2009 dânsa a scris o plângere în adresa Procurorului General al RM, în legătură cu încălcarea termenului rezonabil.

La 23 noiembrie 2009, s-a adresat Președintelui adjunct al Parlamentului RM cu o plângere. Iar la 11 aprilie 2011, s-a mai adresat și către alte diverse autorități.

Ulterior, a mai înaintat o petiție similară Președintelui Comisiei Parlamentare pentru drepturile omului Vadim Mișin, care a fost expediată spre examinare Procurorului General, dar lăsată fără examinare.

La 22 iulie 2011, a mai scris o petiție similară în adresa Procurorului Procuraturii Rîșcani, mun. Chișinău, Anatoliei Vițu indicând asupra încălcării intenționate a dreptului procesual penal.

Relatează că în urma nenumăratelor adresări petițiilor ei au fost lăsate fără apreciere, iar la 19 august 2013, procurorul în Procuratura Rîșcani mun. Chișinău Mariana Cernovschi a clasat dosarul penal în conformitate cu art. 275 alin. (3) Cod penal din cauza lipsei elementelor de infracțiune în acțiunile dânssei.

Evidențiază că hotărârea nu a fost atacată, fiind în vigoare.

Prin urmare, persoana reabilitată în urma urmării penale are dreptul la despăgubire pentru prejudiciile cauzate.

De asemenea, indică că drept urmare a intentării ilegale a cauzei penale împotriva sa, a avut o suferință morală și fizică uriașă, în legătură cu faptul că ancheta a durat mai mult de 6 ani, a fost în imposibilitate de a perfectă un pașaport și nu a putut să părăsească țara din cauza arestului aplicat în privința sa.

Argumentează că a fost lipsită de posibilitatea de a lucra pentru o perioadă lungă de timp, a fost în imposibilitate să întrețină familia și să ducă un mod de viață normal, fiind nevoită să se concedieze de la locul de muncă, datorită faptului afării sub arest la domiciliu mai mult de 6 luni fiind lipsită de posibilitatea de a munci normal, aflându-se în mod constant în stare de stres.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 1405 Cod civil, art. 166-167 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea de la Trezoreria de Stat în beneficiul ei prejudiciul material în sumă de 27180 lei pentru perioada de șase luni aflată în arest la domiciliu la rata de 4530 lei salariul mediu lunar în RM, fără inflație conform Biroului Național de Statistică al RM, a prejudiciului moral în sumă de 50000 lei și a cheltuielilor suportate pentru asistența juridică în sumă de 2000 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Buiucani din 15 ianuarie 2016, a fost atrasă în proces în calitate de intervenient accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 17 februarie 2016,

acțiunea a fost admisă parțial, a fost încasat din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor în beneficiul Tatianei Petrachi cu titlu de prejudiciu moral suma de 7000 lei.

A fost încasat din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor în beneficiul Tatianei Petrachi cu titlu de cheltuieli de judecată suportate pentru asistență juridică suma de 2000 lei.

În rest, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2016, a fost respins apelul declarat de Ministerul Justiției al RM și menținută hotărârea primei instanțe.

La 17 februarie 2017, Ministerul Justiției al RM a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând cu titlu principal admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii și cu titlu secundar, în cazul în care instanța de recurs va decide necesitatea acordării în speță a despăgubirilor bănești, modificarea deciziei instanței de apel din 17 noiembrie 2016, în sensul diminuării sumei acordate cu titlu de prejudiciu moral, corespunzător sumelor acordate în cauze similare de către Curtea Europeană și instanțele judecătorești naționale.

În motivarea recursului, recurentul a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Invocând prevederile art. 239, 432 alin. (1), 445 alin. (1) lit. (b) CPC, art. 3 alin. (1), 6 din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 cu privire la modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, susține că instanța de apel eronat și neîntemeiat a menținut fără modificări hotărârea primei instanțe atunci când prin prisma prevederilor enunțate rezultă expres că pentru angajarea răspunderii statului pentru prejudiciul cauzat prin erori judiciare și de urmărire penală, sunt necesare unele condiții speciale și anume existența faptei ilicite.

Consideră că instanța de apel a analizat arbitrar poziția participanților la proces, evitând aprecierea argumentului Ministerului Justiției al RM că prevederile art. 6 și 3 din Legea 1545 cu privire la modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești sunt indisolubile și nu pot fi aplicate separat.

Relevă că soluția instanței de apel este neîntemeiată în condițiile în care acțiunea nu întrunește toate condițiile de aplicabilitate a Legii nr. 1545.

În context, menționează că potrivit art. 11 din Legea nr. 1545 cu privire la modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, mărimea compensației pentru repararea prejudiciului material se stabilește de instanța de judecată în modul prevăzut de prezenta lege.

Totodată, specificând prevederile hotărârii Curții Supreme de Justiție nr. 9 din 09 octombrie 2006, cu privire la aplicarea de către instanțele de judecată a legislației ce reglementează repararea prejudiciului moral, consideră că Tatiana Petrachi nu a prezentat probe justificative care ar demonstra prezența unor suferințe cauzate.

Subliniază că mărimea prejudiciului moral urmează să fie proporțional cu sumele acordate de Curtea Europeană în cazuri similare.

La 24 martie 2017, Procuratura Generala a Republicii Moldova a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat admiterea recursului depus de Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 02 decembrie 2016, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 116), recepționată de către recurent la 20 decembrie 2016 (f. d. 123).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2016, în termenul legal.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Materialele cauzei denotă că la 16 ianuarie 2007, de către DGUP a MAI a fost pornită cauza penală nr. 2007990011, conform elementelor constitutive ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 195 alin. (5) Cod penal, pe faptul că în perioada anului 2005, Sergiu Șochichiu, împreună cu Sergiu Șebastiuc, Iurie Pascal și Tatiana Petrachi, din interes material având scopul însușirii bunurilor altei persoane, au format un plan criminal și împărțind rolurile între ei, prin abuz de încredere și înșelăciune, sub pretextul schimbului de apartamente și îmbunătățirea condițiilor de trai, au însușit de la Serghei Cîlcic și Natalia Zlotescu, apartamentul nr. 88, amplasat pe bd. Renașterii, 22/9. mun. Chișinău, la prețul de 8250 dolari SUA, care ulterior l-au comercializat, cauzându-le părților vătămate un prejudiciu material în proporții considerabile în proporții deosebit de mari. care conform ratei oficiale a cursului valutar a BNM constituie suma de 107 250 lei.

Prin încheierea judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 19 ianuarie 2007, a fost respins demersul procurorului privind aplicarea măsurii preventive, arestul preventiv față de Tatiana Petrachi, fiind dispusă aplicarea măsurii preventive, arestul la domiciliu pe un termen de 10 zile (f. d. 11).

Prin încheierea judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 25 ianuarie 2007, a fost admis demersul procurorului și a fost prelungită măsura preventivă, arestul la domiciliu pe un termen de 25 de zile în privința Tatianei Petrachi (f. d.12).

Prin încheierea judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 21 februarie 2007, a fost admis demersul procurorului și a fost prelungită măsura preventivă, arestul la domiciliu pe un termen de 25 de zile în privința Tatianei Petrachi (f. d. 13).

Prin încheierea judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 16 martie 2007, a fost admis demersul procurorului și a fost prelungită măsura preventivă, arestul la domiciliu pe un termen de 25 de zile în privința Tatianei Petrachi (f. d. 14).

Prin încheierea judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 12 aprilie 2007, a fost admis demersul procurorului și a fost prelungită măsura preventivă, arestul la domiciliu pe un termen de 20 de zile în privința Tatianei Petrachi (f. d.15).

Prin încheierea judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 28 aprilie 2007, a fost respins demersul procurorului, privind prelungirea măsurii preventive, arestul la domiciliu și înlocuită măsura preventivă arestul la domiciliu cu obligațiunea de nepărăsire a localității pe un termen de 30 de zile, în privința Tatianei Petrachi (f. d.16).

Prin încheierea judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 01 iunie 2007, a fost admis demersul procurorului în secția conducere a urmăririi penale în organele centrale ale MAI și SV a Procuraturii Generale, Maxim Gropa și s-a autorizat punerea sub sechestru a apartamentului nr. 44, din str. Grădina Botanică 14/2, mun. Chișinău, întru asigurarea acțiunii civile în cadrul procesului penal (f. d. 37).

Prin încheierea judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 20 iunie 2014, a fost admisă cererea Tatianei Petrachi și s-a dispus ridicarea sechestrului aplicat prin încheierea judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 01 iunie 2007, asupra apartamentului nr. 44, din str. Grădina Botanică 14/2, mun. Chișinău (f. d.38-39).

Ulterior, a fost dispusă scoaterea de sub urmărire penală a Tatianei Petrachi, prin ordonanța procurorului în Procuratura Rîșcani, mun. Chișinău, Mariana Cernovschi din 19 august 2013, din lipsa în acțiunile acesteia a elementelor constitutive ale infracțiunii, fiind totodată dispusă clasarea cauzei penale nr. 2007990011 (f. d. 7-9).

Înaintând acțiunea împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Tatiana Petrachi a solicitat încasarea de la Trezoreria de Stat în beneficiul ei a prejudiciului material în sumă de 27180 lei pentru perioada de șase luni aflată în arest la domiciliu la rata de 4530 lei, salariul mediu lunar în RM, fără inflație conform Biroului Național de Statistică al RM, a prejudiciului moral în sumă de 50000 lei și a cheltuielilor suportate pentru asistența juridică în sumă de 2000 lei.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză, prima instanță a ajuns la concluzia temeiniciei parțiale a acțiunii și a încasat din contul bugetului de stat *prin intermediul Ministerului Finanțelor* în beneficiul Tatianei Petrachi cu titlu de prejudiciu moral suma de 7000 lei și cu titlu de cheltuieli de judecată suportate pentru asistență juridică suma de 2000 lei. În rest, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată. Soluția primei instanțe a fost menținută și de către instanța de apel.

Este de menționat că prin recursul declarat de către Ministerul Justiției al RM recurentul invocă dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe doar în partea prin care a fost admisă acțiunea Tatianei Petrachi.

Potrivit prevederilor art. 2 din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998, prin acțiuni ilicite se subînțeleg acțiuni sau inacțiuni ale organului împuternicit să examineze cazurile cu privire la contravenții, ale organului de urmărire penală sau ale instanței de judecată, care exclud vinovăția acestora, al căror caracter ilegal se manifestă prin încălcarea principiului general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere și nu poate fi judecată, (erori) ori fapte

ale persoanelor cu funcție de răspundere din organul de urmărire penală sau din instanța de judecată, manifestate prin încălcarea intenționată a normelor procedurale și materiale în timpul procedurii penale sau contravenționale (infracțiuni).

Raportând la caz prevederile legale menționate și reieșind din specificul acțiunii, instanța de recurs relevă că, deși instanțele de judecată ierarhic inferioare, just au ajuns la concluzia că Tatiana Petrachi deține calitatea de a-și valorifica drepturile sale la acțiune în temeiul prevăzut de prevederile Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998, incorect au reținut prevederile art. 3 alin. (1) lit. b) din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 potrivit cărora *în conformitate cu prevederile prezentei legi, este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma condamnării ilegale, cât și prevederile art. 6 lit. a) din aceeași Lege, potrivit cărora dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea și modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul devenirii definitive și irevocabile a sentinței de achitare.*

Or, după cum a fost constatat, la caz, nu există o sentință de achitare în privința Tatiane Petrachi, fiind cert că în privința ultimei a fost dispusă scoaterea de sub urmărire penală prin ordonanța din 19 august 2013 a procurorului în Procuratura Rîșcani, mun. Chișinău, Mariana Cernovschi din lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii, cauza penală nr. 2007990011 fiind clasată (f. d. 7-9).

Drept urmare, speței sunt relevante prevederile art. 3 alin. (1) lit. a) din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998, care direct stipulează că este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice *în urma reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau țara, tragerii ilegale la răspundere penală.*

De altfel, cazului dat sunt aplicabile și dispozițiile art. 6 lit. b) din aceeași lege, potrivit cărora dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea și modul stabilite de prezenta lege, *apare în cazul scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare.*

În același timp instanța de recurs constată că instanțele de judecată ierarhic inferioare, întemeiat au aplicat la caz prevederile art. 11 din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, care indică că mărimea compensației pentru repararea prejudiciului moral se stabilește de instanța de judecată în modul prevăzut de prezenta lege. Mărimea concretă a compensației se determină luându-se în considerare: gravitatea infracțiunii de a cărei săvârșire a fost învinuită persoana respectivă; caracterul și gravitatea încălcărilor procesuale comise la urmărirea penală și la examinarea cauzei penale în instanța de judecată; rezonanța pe care a avut-o în societate informația despre învinuirea persoanei;

durata urmăririi penale, precum și durata examinării cauzei penale în instanța de judecată; natura dreptului personal lezată și locul lui în sistemul de valori al persoanei; suferințele fizice, caracterul și gradul suferințelor psihice; măsura în care compensația bănească poate atenua suferințele fizice și psihice cauzate; durata aflării nelegitime a persoanei în detenție.

Cu referire la prevederile enunțate este indispensabil de menționat că Tatiana Petrachi, fiind învinuită de comiterea unei infracțiuni deosebit de grave prevăzute de art. 195 alin. (2) Cod penal, s-a aflat sub urmărire penală de la data de 16 ianuarie 2007 până la 19 august 2013, când a fost emisă ordonanța procurorului de scoatere de sub urmărire penală și clasare a cauzei penale, din lipsa în acțiunile acesteia a elementelor constitutive ale infracțiunii.

La fel, actele cauzei atestă cu certitudine că Tatiana Petrachi a fost lipsită de posibilitatea de a se deplasa liber, inclusiv peste hotarele Republicii Moldova, fiind reținută inițial pe un termen de două zile, după care fiindu-i aplicată măsura preventivă arestul la domiciliu pentru o perioadă mai mare de patru luni, precum și obligațiunea de nepărăsire a localității, urmărirea penală durând o perioadă mai mare de 6 ani.

Față de toate aceste considerente, instanța de recurs atestă temeinicia parțială a cerinței înaintată de către Tatiana Petrachi cu privire la repararea prejudiciului moral.

În acest sens, având în vedere că răspunderea pentru prejudiciul moral are un caracter compensator care urmează a fi determinat de către instanța judecătorească, reieșind din circumstanțele concrete ale cauzei, ținându-se cont de persoana reclamantului și de măsura în care această compensație poate să-i aducă satisfacție, având în susținere și prevederile art. 1423 Cod civil, art. 11 din Legea nr. 1545, instanța de recurs constată că suma de 7000 lei, acordată de instanțele de judecată ierarhic inferioare reprezintă una rezonabilă, care va acorda o evaluare pertinentă daunelor compensatoare, fiind în corespundere cu caracterul și gravitatea suferințelor psihice suportate de către Tatiana Petrachi în urma acțiunilor ilicite ale organelor de urmărire penală ale procuraturii.

În contextul celor expuse, este lipsită de suport susținerea recurentului Ministerul Justiției al Republicii Moldova în recurs, precum că la caz nu sunt întrunite toate condițiile de aplicabilitate din Legea nr. 1545 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

În alt aspect, instanța de recurs relevă și faptul că instanțele de judecată ierarhic inferioare incorect au soluționat chestiunea cu privire la încasarea în beneficiul Tatiane Petrachi cheltuielile de judecată sub formă de asistență juridică, prin prisma art. 7 lit. e) din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Or, în speță este cert că Tatiana Petrachi a solicitat încasarea cheltuielilor de judecată sub formă de asistență juridică în mărime de 2000 lei ca cheltuieli suportate pentru examinarea prezentei cauze civile și nu ca sumă plătită pentru asistența juridică în cadrul urmăririi penale, ce pot fi compensate în cazurile

menționate la art. 3 din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Drept consecință, la caz au relevanță prevederile art. 96 alin. (1) - (1¹) CPC, potrivit cărora instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Cheltuielile menționate la alin. (1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Ca urmare, prin prisma normei enunțate, instanța de recurs consideră necesar de a încasa în beneficiul Tatianei Petrachi cheltuielile de judecată, în mărime de 2000 lei, formate din cheltuieli pentru asistență juridică acordată Tatianei Petrachi de către avocatul Ivan Dimov în baza mandatului seria MA nr. 0551115 (f. d. 3), cheltuieli ce se confirmă prin bonul de plată seria XL nr. 642805 din 20 noiembrie 2015 (f. d. 18), ce constituie în sine o sumă reală, necesară și rezonabilă.

Indispensabil de cele constatate, instanța de recurs remarcă și faptul că deși prima instanță, prin hotărârea sa menținută de instanța de apel, întemeiat a stabilit mărimea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată ce urmează a fi încasate în beneficiul Tatianei Petrachi, incorect au decis repararea acestora din contul bugetului de stat, *prin intermediul Ministerului Finanțelor*.

Asta deoarece, pe lângă faptul că Tatiana Petrachi a indicat în cererea de chemare în judecată ca *pârât Ministerul Justiției*, reprezentantul cărui a și participat pe parcursul examinării prezentei cauze, la caz au relevanță prevederile art. 5 alin. (1) din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998, cauzele cu privire la repararea prejudiciului material și moral se examinează în conformitate cu normele de procedură civilă în vigoare. *Organul care reprezintă statul în instanța de judecată pe această categorie de cauze este Ministerul Justiției*.

Astfel fiind, având în vedere că la caz au fost interpretate și aplicate eronat normele de drept material, fiind încasat și prejudiciul moral și cheltuielile de judecată din contul bugetului de stat *prin intermediul Ministerului Finanțelor*, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova, de a casa parțial decizia Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2016 și hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 17 februarie 2016 și anume în partea cerințelor cu privire la încasarea prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată și de a emite în partea dată o nouă hotărâre prin care a admite parțial acțiunea Tatianei Petrachi împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată și a încasa din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, în beneficiul Tatianei Petrachi cu titlu de prejudiciu moral suma de 7000 lei și cheltuielile de judecată suportate pentru

asistență juridică în sumă de 2000 lei. În rest cerința cu privire la încasarea prejudiciului moral se respinge.

Având în vedere că în rest decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe nu au fost contestate cu recurs, instanța de recurs, prin prisma art. 442 alin. (1) CPC, care reglementează limitele judecării recursului, consideră inoportun de a se expune cu privire la temeinicia sau netemeinicia deciziei instanței de apel în partea necontestată.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

Se casează parțial decizia Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2016 și hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 17 februarie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Tatianei Petrachi împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la încasarea prejudiciului material și moral și anume în partea cerințelor cu privire la încasarea prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată și se emite în partea dată o nouă hotărâre prin care:

Se admite parțial acțiunea Tatianei Petrachi împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

Se încasează din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, în beneficiul Tatianei Petrachi cu titlu de prejudiciu moral suma de 7000 (șapte mii) lei.

În rest cerința cu privire la încasarea prejudiciului moral se respinge.

Se încasează din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, în beneficiul Tatianei Petrachi cu titlu de cheltuieli de judecată suportate pentru asistență juridică în sumă de 2000 (două mii) lei.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu

Ala Cobăneanu